

L'Autonomista

Diari Federalista Republicà i d'Avísos i Notícies - És publica a la tarda

Any XXXVIII

Girona, Divendres, 30 de Març de 1934

Núm. 9.661

FRANQUEIG CONCERTAT

Primer plano

Pou durables fleurs de la beauté mortelle!

Philippe Desportés

Poco ha durado el gozo de los que, creyendo a España un paraíso repulciano, suprimieron—de un plumazo de optimismo—la pena de muerte. Poco ha durado tanta belleza!

Ahora, sobre la piel de toro ibérica, se va a levantar—de un plumazo penquista—la horca siniestra y escalofriante... Otra vez los horrores de la espalla y el gesto duro y el ceño fosco de los Hermanos de la Buena Muerte; mejor se dirían de la Mala Muerte; la muerte siempre es mala—y el negro séquito de jueces, notarios... Todo el viejo aparato—magia negra de una negra España—se dispone a hacer su aparición, en escena, por los estradillos que el mismo crimen ha abierto, con mano malvada... Mano manchada por la sangre del hermano.

Ahora—precisamente ahora, en estos días en que, antaño, se hacía gracia de perdón—el jefe del Gobierno habla de restablecer la última pena.

Y, sus palabras no hallan más réplica ni más eco que otro atraco en Barcelona.

El gangster norteamericano no teme a la silla eléctrica. Nuestro pistolero no temerá a la horca.

Una epidemia no se termina matando uno, dos o mil microbios... El remedio, es otro, más sencillo y más eficaz. Se procura hacer imposible la vida a todos los gérmenes de la enfermedad.

En una palabra, en España está haciendo falta una buena esterilización. Hay que sanear el ambiente.

Hay que hacer un baldeo general porque el fango, el lodo y la escoria nos ha subido a la cara...

Después... Después, quizá, no sea necesaria la pena de muerte... Y, nos horroraremos tener que escuchar, otra vez, aquello de "No me temblará el pulso para firmar una sentencia capital..."

RODRIGUEZ-GRAHIT

COMARCALS

LA BISBAL

Ajuntament

Sessió de primera convocatòria celebrada per la Corporació municipal el dia 27 de març.

La presideix el batlle senyor Francesc Roura i Gumà, amb assistència de tots els senyors regidors. L'assistència de públic, extraordinària.

Llegida i aprovada l'acta de l'anterior, s'adjudica definitivament la subhasta al senyor Joan Colomer sobre contracte del servei de recaptació de l'arbitri d'ocupació de llocs públics pel bestiar en diades de fires i mercats.

S'aprova el contracte d'adquisició d'un automòbil per als enterraments. Es procedeix a l'obertura dels plecs

per al concurs de construcció de vint nixols, presentats pel senyor Jaume Buscatells i la Societat d'Obres i Construccions, els quals oferiren el preu de 1576 pessetes i 1300, respectivament, havent-se concedit la realització d'aquestes obres a aquests últims, amb caràcter provisional.

Es concedeix permís per a instal·lar un electre motor 2 HP. a l'industrial ebanista senyor Angel Terrats.

La Corporació acorda subvencionar amb dues-centes pessetes al Patronat de l'Homenatge a la Vellesa.

S'aprova la pòlissa de segurs d'accidents, invalidesa i mort, acordat en sessió del dia 6 del corrent per als empleats municipals.

Precs i preguntes: El senyor Albareda interessa que el local de l'escorxadador destinat a guardar els gossos vagabunds no sigui utilitzat per a

tancar-hi el bestiar que es sacrifica per al consum públic, que considera anti-higiènic, fent aquestes manifestacions en virtut de suggerències fetes per alguns industrials carnisers. El contesta el senyor Figueras (Joan) dient que procuraran atendre aquest prec per estar-hi de conformitat.

El mateix senyor Albareda fa esment que el rellotge elèctric d'aquell establiment no funciona amb normalitat i el senyor Cebrià li objecta que ja se n'havien ocupat, però que esperaven que el reglament de l'escorxadador fos redactat i aprovat per a corregir la deficiència exposada.

El propi senyor Albareda s'ocupa del local de sojorn de l'establiment d'Assistència Social dient que podrien utilitzar-se les mantes que serveixen per als allotjats en un altre local. Interessen, també, l'arranjament de la porta de sortida a l'objecte de facilitar el control als transeunts i evitar abusos.

La presidència li contesta el prec que de les deficiències exposades pel senyor Albareda. Faculta a la Comissió corresponent per a que adopti totes aquelles mesures pertinents per a evitar la sustracció de mantes i que cuidin d'ordenar el bon funcionament d'aquell sojorn.

A propòsit de tractar-se d'aquest assumpte, el senyor Palet posa de relleu que la República ni les lleis lai-

ques encara no han passat del llindar de la porta d'aquell establiment, ja que hom hi notà en l'última visita practicada, que ni un sol atribut de la República existeix en els menjadors d'Assistència Social.

Es promou un diàleg entre l'orador i un altre regidor que la presidència talla, i aixeca la sessió per no haver-hi altres assumptes a tractar.

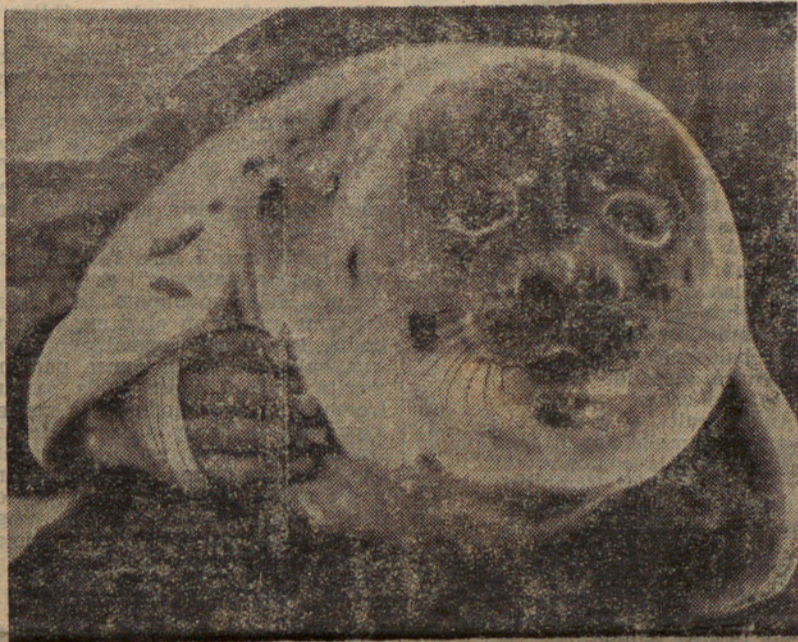
Té tota la raó el senyor Palet en palesar la seva indignació denunciant un fet que havia d'ésser subsanat per la Comissió d'Assistència Social del primer Ajuntament de la República.

Si aquella Comissió hagués condicionat la seva actuació conjunta, ara no tindriem necessitat de comentar aquest error i de l'espirit egolàtric del qual sense justificació detentava un títol que no existia ni existeix en el funcionament d'aquesta Comissió.

Tot el menys que pot demanar-se és que en tots els establiments públics oficials no hi sigui preterida la bandera de l'actual règim. Aquests establiments deuen permanèixer neutrals a tot dogmatisme i no són qui les d'aquell establiment per a imposar res del que no siguin atribucions exclusives de les mateixes.

Els llocs d'Assistència Social solament cal prodigar-hi l'amor al proïsme i, per consegüent, hi sobren totes

(Continua a quarta plana)

FOCA CAPTURADA

Una rodona i bonica foca ha estat caçada per la dotació del trenca-glaços rus "Siberjakoss", durant una de les seves expedicions pel mar Àrtic.

Mateu, Bonmatí & C.^a

PLAÇA REPÚBLICA, 12 - Girona
CARRER CIUTADANS, 1

Queda obert el pagament dels cupons, venciment

1er d'Abril de 1934

TEATRE MUNICIPAL

Companyia de «EL DIVINO IMPACIENTE»

Procedent del TEATRE ROMEA, de Barcelona

Diuenge dia 1.er d'Abril. Tarda, a les 5 i Nit, a les 10. - Dues últimes representacions

El poema dramàtic en vers, en un pròleg, 3 actes i un epíleg (el 2.^{on} i 3.er actes dividits en 2 quadres), original de **JOSEP MARIA PEMAN,**

EL DIVINO IMPACIENTE

Francisco Javier: **Luis Peña.**

Ignacio de Loyola: **José Rivero.**

Figurins i vestuari de la Casa HORTENSIA GELABERT, de Madrid.

Decorats de JULIO CESAR VAZQUEZ.

228 representacions a Madrid.

165 representacions al Teatre ROMEA, de Barcelona.

“El Divino Impaciente” és l'èxit més gran del Teatre espanyol.

“El Divino Impaciente” és l'obra que no s'oblida.

“El Divino Impaciente” és un poema d'emoció i de bellesa insuperables.

Per localitats: Magatzem de Música Casa SOBREQÜÉS - Rambla de la Llibertat. - Telèfon, 344. - GIRONA

LES LLETRES I LES ARTS

PÀGINA DEL DIVENDRES

CINEMA

EL DOBLATGE DELS FILMS

Mantes vegades hem tingut a la punta de la ploma aquest tema sense que l'hàgim encetat. Raons? No sabriem donar-ne cap. De la mateixa manera que teníem intenció d'abandonar-lo, l'abandonàvem.

Avui però, no ens passarà igual; ens hi hem lliurat i no l'abandonarem sense dir-hi quelcom, desitjoses de sumar la nostra veu, amb la qual creiem interpretar la de tots els gironins que cerquen en el cinema la seva justa valor, a la d'aquells veritables amants del cinema.

Creiem que el "dubbing" és una concessió innecessària que l'empresa fa al públic, concessió més rebutjable si es té en compte que el públic no l'ha sol·licitada, ja que accepta sense protesta les versions originals. Aquest excés de servilisme, que refunda en desprestigi del propi cinema, a la llarga li farà més mal que els empresaris no es pensen.

Som dels que creiem sincerament, que l'art — i no cal dir que entenem el cinema com a tal — no s'ha de posar al nivell del públic, sinó que és aquest qui deu posar-se al seu nivell. El públic va al cinema com en tots els espectacles públics a cercar-hi una perfecció de llurs sentiments, al mateix temps que un gaudi espiritual, i amb el doblatge se l'enganya, desvirtuant aquest d'art, desvirtuant aquesta intenció i convertint l'art amb un senzill passatemp. El cinema, és quelcom més que un pretext per anar-hi a menjar cacauets o portar-hi la xicota, però com que tampoc volem tancar els ulls a la realitat i considerem que el cinema és un negoci, anem a tractar-lo com a tal.

Què diríeu si en anar a adquirir un objecte determinat us en trobéssim un trosset i en compensació us en regalessem un altre que no tinguéssis res a veure amb l'objecte que motivà la compra? Protestaríeu, naturalment! Malgrat haver-hi part de públic que acceptés de bon grat aquesta combinació, no per això deixaria d'haver-hi frau i llavors veurieu com els perjudicis reaccionarien i el venedor es posaria a to amb la clientela; per això creiem que amb bona tècnica comercial, les empreses han de complaure aquest sector — gran o petit, que ara no volem escatir-ho — que reclama els originals de les produccions.

Fórmula? A Barcelona ja està resolt, malgrat encara que ara sembla que se n'ha escatimat alguna, fent

els originals en els cinemes d'estrena i donant els doblatges en les sales de suburbi.

Es senzillíssima la fórmula que resolt el problema quan atany solament als pobles on solament hi ha un cinema que faci les sessions de dissabte i diumenge; donant la versió original el dissabte i amb doblatge el diumenge. Però, circumscriuint el cas a la nostra ciutat, ens trobem que aquesta fórmula no resolt res.

A Girona, hi han tres cinemes que donen sessions dijous i dissabte nit, i diumenge tarda i nit. Si donessin els originals el dijous solament, ens trobaríem que no podríem assistir a les tres projeccions diferents; i tampoc resoldríem res si encara hi afegíssim el dissabte, deixant per a les sessions de "dubbing" diumenge tarda i nit.

Què fer llavors? Anem a exposar la fórmula que creiem resoldrà aquest problema i que permetria assistir a les tres sessions diferents.

No oblidem que les nostres empreses de cinema no han aconseguit mai posar-se d'acord referent als dies feiners, que podrien donar-se representacions, i això ens ha permès assistir a una lluita que repercuteja en perjudici d'ells mateixos. La nostra ciutat no dona prou contingent de públic per a fer cinema cada dia en les tres sales dedicades a aquest fi; però si creiem que una acció combinada permetria fer sessió extraordinària en un sol cinema el dimecres nit i dissabte o dijous tarda, en les quals podria passar-se el film original, deixant per a dissabte i diumenge nit el doblat. D'aquesta manera, els que detestem el "dubbing" podríem assistir a la representació de les tres pel·lícules.

Que això significaria unes majors despeses? De moment potser sí, però creiem que, ultra no ésser molt elevades, aconseguiria fer acudir al cinema a públic que ara no hi va, i que permetria a les empreses celebrar, amb el mateix capital empleat, unes sessions que avui no realitzen.

Potser les nostres paraules faran somriure escèpticament a més d'un empresari, però mentre no ens demostrin el contrari amb fets, creurem que tenim raó, i haurem complert amb nosaltres mateixos fent públic l'aversió que sentim pel "dubbing", tot procurant donar una solució viable al problema.

LLUIS BOTA I VILLA

FULL DE NOVEL·LA

«ELLA» ERA CASADA...

"Ella" era feble, sensible, indecis, tenia la llaga del romanticisme escollida al moll de l'os. La seva feblesa li havia deslligat el nu de tota noció controlada per un principi d'ètica. La seva sensibilitat li havia fet rossegar l'agre-dolç d'un grapat de contrarietats. La seva indecisió li havia malmetès un sens fi de "bons afaires". El seu romanticisme l'havia llençat a l'abisme d'un amor irrealitzable, millor dit, d'un amor que hom sols pot intentar-ne el glopeg de la seva il·lusió, però que mai podrà satisfer-se.

"Ella" vivia en aquest ambient, sota l'ombra de la seva cabellera solta i amanyagant a ratos-perduts la seva xalina de pintor enamorat. Pintor de teles amansides per la quietud d'un silenci monòton i farcit de deixadesa. "Ella" era, en canvi, esbojarrada, decidida, de poca sensibilitat espiritual. Negava el vel blau de la il·lusió a tot allò que no pogués rossegar amb les dents del seu materialisme; a tot allò que no pogués engolir cap a l'estómac de la seva realitat; a tot allò que no pogués malmetre amb els ulls de la seva vivor innata. Era bonica, això sí, tenia aquell encís endiumenjat propi d'una pageseta envellutada i bo i tenint la vermellor del carni als llavis, era molt lluny de caure en el fàstic d'una determinada dona de món. Una mirada d'Ella tenia l'encís d'un sobtat enrogiment de galtes, el pessigolleig d'un prelude emocionant i la formosor d'aquell roig viu que mastega la gent satisfeta.

Gairebé no es coneixien l'un de l'altre. "Ella" l'havia vista en un ball de la revetlla de Sant Joan, corvejant amb èxtasis l'esllanguidesa d'un vals lent. "Ella" oïa amb dolça complaença les paraules del ballador, que amorosides per les notes dels violins, esqueixaven la fina sensibilitat d'Ella i

que, com artells maleïts, li esgarrapaven del moll de l'os la seva dosi de romanticisme. L'enveja s'apoderà d'Ella; ben prompte les seves mirades, vers l'altre — el que dansava amb "Ella", el que posseïa el seu tresor... — es trobaren enverinades per l'odi. "Ella" havia copsat la llum d'admiració que irradiaven d'aquells ulls estranys però que pagà amb una mirada de despreci tot l'or que representaven les mirades de què era objecte. I és que "Ella" era casada!

Era casada! Aquesta paraula caigué al cim d'Ella, com l'acusació que enclou tot el pes d'una sentència. Prompte quedà glaçat i restà emmudit. Rodejat pel silenci que l'embocallava forjà en la seva ment les següents reflexions: "Me n'he encisat! El Destí ha volgut que la frescor de les seves galtes encengués el llum roig del meu desig. Però el Destí ho ha fet a tall de mofa; encenent-me el llum en un lloc que ja havia estat foguejat per la teia de l'amor. Fent-me vorejar l'abisme de l'ultratge!"

Precediren a aquest esdeveniment uns jorns farcits de grisor. A la fi es decidí a balandrejar-se dins el consol. Entengué que el Destí li havia posat aquell encís per a glopejar-ne solament la seva il·lusió irrealitzable, el seu desensís i que responia fredament a la seva idiosincràcia.

Blasma la bellesa d'Ella en una tela magnífica i com llaga vivent la reservà en el lloc predilecte del seu estudi. A voltes es delectava mirant amb frisança aquell amor encès per la il·lusió i s'aconsolava passant-hi l'encís del seu record. Un cop refet, reprenia el ritme de la seva vida i es disposava a seguir resignat les petjades que li tenia reservades aquest Destí ferotge, estoic i intransigent.

B. PARERA I VILAR

LIRICS ANDALUSOS

¡Qué pena me da verte
doradita Marieta
con tu delgado cuello
tan languiruta y bella!
¡Y qué angustiosa esencia
de muerte y de belleza
se irradia de tus ojos
que ni rien ni esperan!

Yo no sé qué meditas
cuando el cielo contemplas,
tras el cristal inmóvil,
con tus negras ojerías.

Mas si sé que en tu pecho
donde la tisis reina,
hay para, tú no sabes
quien, una amarga queja...

¡Yo lo sé! ¡No te mira
la razón de tu miseria
que acaparó "honradamente"
la savia de tu existencia!...

Tu no verás, un día,
llegar tu primavera,
y en tus mejillas páldas
prender sus rosas frescas.

Ni te verás, ya, nunca
jugando en la Dehesa
o calladita en busca
de encendidas violetas...

Morirás una tarde
de otoño melancólica,
en la alcobita obscura,
sobre tus trenzas blondas...

Tras tu alegre ventana
habrá sol en las rosas,
y habrá pájaros sobre
acacias olorosas...

Sobre el cristal del río,
quebrándose en sus ondas,
tu balconcito verde
segurá abriendo violas...

Como otros días, Adela,
tu amigueta, y la Dora,
en la Rambla con otras
jugarán a la comba...

Y tú ya para siempre
cieguita, inmóvil, sorda
habrás caído, ¡tan pronto!
en la absoluta sombra...

Y una crueldad inútil,
universal, monstruosa,
habrá borrado, fría
tu figurita blanda...

Y como el campanero,
que, indiferente dobla,
la gente irá a tu entierro
hablando de otras cosas...

Te llevará, rodando,
por calles silenciosas
un cochecito blanco
con dalias y magnolias.

Y en tu cajita blanca
te quedarás ¡tan sola!
una noche de otoño
callada y melancólica...

JUAN ANTONIO

N. de la D.— Valorem avui aquesta pàgina amb un original del poeta-pintor Juan-Antonio, andalus de soca-rel i residenciat a la nostra ciutat.

Juan-Antonio té exposades, actualment, a "Garbí", dues obres pictòriques.

TRIANGLE DE PAPER

III. - Diada del Llibre

La imaginació treballa. S'ha acomiadat de remores enganyadores; saturada de llibertat, d'un bot traspassa els obstacles i s'infiltra en els esclats de jola popular. L'animació de festa creix paral·lela a les remors del desvetllar del dia: Primer un coet matiner ratlla la sospor, després la roda matussera espren la cicatriu; un xerrie de porta encomenat, us esparpilla; el brumir del bagant us lliura a la rifaada que només eixugarà l'esponja de la nit.

Mà femenina ha tallat el serrell i els vents el balancen; projecció ombres malicioses: recés de cenopi per a la confidència d'amor sagrat, caturan per a la conxorxa i l'odi pèrfid.

Els rinxols de paper juguen graciosament com parpella caiguda amb rubor sobre els ulls somniosos de la nostra terra. Dona assenyada i sensible, la dels confins llatinis, ha pres la toia amb tremolors vistents i s'ha sufocat en oferir-la a la república de les lletres.

Es nota el camí de l'arquet sobre les cordes tensades per l'expectació, s'abira el teclajar de dits sobre les palanques de la màquina, però la música harmoniosa, sordeja de llunyania. El brogit se la menja, es difon en la bonior: Un compacte emboirant una galta que vista al natural traspua frenesí.

El poble reunit dins l'emalat encalca les prometes i es redreça al compàs dels moviments d'ascensió. Els caps segueixen el ritme encomanadis, les vides correalitzen. Tots som balladors de la dansa nacional, escrita amb el paper de la paraula.

L'emoció ens arremolina, ens exalta a expressar el dring de la intimitat: fru-fru de sedes, nyecs de sabates xarolades, reflexes de metalls brunyits, polsaguera d'apologia... La cadència llicsa suau, aviva les pregoneses. Ens esgarrifem per primera vegada sota l'encís d'evolució en una dansa pròpia que ja assaja la pròpia dansa.

El moviment accelera, conjuga; ens impulsa i apassiona. El pit a pit dels donzells incauts es disputa les jerarquies. Xiula el vent de l'egolatria, repugnen agermanar-se els fills d'una mateixa mare. Plou llot, escupen despit i la festa major de l'esperit, s'enllarda de ràbia. Les garlandes es marceixen, els fils bramen, s'inflen com venes de sang, preparades a escometre. La passió devora les afinitats, renega de l'ànima venerada. No volen saber-la com a jutge d'incomprensions, com a estímul en els descoratjaments, com a guia de les voluntats indoblegades.

El sentiment que cremi dins els esperits ha d'ésser un ble que porti la llum a la matèria cega, la ruta als obcecats i que retorni l'home a les deus clares: amor patri i de personalitat, amor d'home i dona, i amor humà. Colors d'una obra mestra. Geni? Raça?, eternitat?

Escoltem-la la veu del retrobar-se gran i invençut; amansa com l'oli

a les aigües exaltades pels bruls del renegats, dels covards i dels pusillanimes. No escola, el nostre fermallisa la mar perquè el vogar dels remers i el camí de la nau no s'enganxi vagi a la deriva. Fem pas als tres símbols, siguem fidels a un objecte que obre de bat a bat el cor de l'esperança. Ofrenem-li un present triat d'ambfores de perfums, les emocions de l'amor al bon llibre. No en fem pas de l'estima un ensencer d'illusions, la gorga suïcida de Narcís, que amb els homes són romàntics d'un amor que aspira a posseir la cosa estimada: pàtria, dona, esperit... Ilegenda que un bes carnal ha fet bategar de vida.

La fogarada marca el punt de pau-tença i a més els padrons de l'arabada. Nosaltres hi som l'estel replandent que ja no passa com un cometa entre jueu i de malestranzans.

Com cavaleja la imaginació... Pente enrera, manes al genet erivall, pose la mà enforn dels ulls: per deturar-li l'embranchada; per a tancar el cap i meditar; per a respirar i fortors que la natura exhala. Flama l'entusiasme de legions agermanades per a la conquesta; has penetrat en els estats de l'esperit col·lectiu, les escales són graons de biblioteca, cada replà la guia d'una obra mestra et frega la boira dels sentits i et fa la mirada penetrant com un far en les tenebres. T'esgarrifa la frisa d'infinít, l'eclosió de la grandesa, desencatament de l'esperit humà. Ahir, estanyis morts en els cimels de la muntanya, avui dipòsits de central que dona llum i força.

Esteu peneditx com a lectors indiferents. La quietud ompla la casa de vidres cridaners, la butaca corria amb la seva tebior, el gat reposa com un piló de sedalina; el ferum de la per ha fugit vergonyant dins la gorra de la xemeneia. Cremades i impedimentes, el lector ocells ha mençat a avaluar, a decidir; finalment ha escollit el llibre bo, que el llibre de la vida dreturera. L'amor bon paper ha nascut del paper de l'amor al bon llibre.

J. PLANES MUNDÓ

Remarquem

que el text que publiquem en aquesta pàgina és sempre original i inèdit. També una vegada més ens ha remarcant, que en aquesta pàgina són esperats tots els que sentin l'afició de l'art amb llurs múltiples manifestacions.

Els originals han de trametre's al Director de la pàgina "Les lletres i les Arts" a la Redacció de L'AUTONOMISTA.

Informació

GIRONA
★ Dimarts vinent, a "Garbí", organitzat per "Els Intims", se celebrarà una vetllada literària a càrrec del publicista Rodríguez-Granillo, el qual llegirà una obra inèdita en acte.

Hi són convidats tots els amics de "Els Intims".

★ S'han publicat les Bases del Concurs de fotografies que, sobre el tema "Natura morta", organitzen "Els Intims". Es reservat als fotògrafs mateurs de les comarques gironines els originals s'han de remetre a l'Oficina Marquès de Camps, núm. 9, carrer del 31 de maig, data que es tancarà l'admissió.

LLEIDA
★ S'ha publicat el cartell de Jocs Florals anys 1934. XXXIX. Haurà d'instauració.

★ Ha sortit el número 3 de "Els Intims", l'excel·lent publicació mensual.

OC
★ S'ha publicat el primer número d'"Oceitània", òrgan de la joventut occitanista. Publica originals de Ger Barthe, Mossèn Barceló, Pau Foix, Pau Pons, J. Var, Leon Camps, Joaquim Granados, Marcel Camps i Carles Camproux.

ELS CATALANS A L'ESTRANGER
★ "Cahiers d'Art" prepara un doble número totalment dedicat al pintor Joan Miró, de Barcelona, que podrà 40 reproduccions.

Vet aquí encara un fet que palesa l'importància que hom dona fons nostre país aquest discutit pintor sobornablement català i situa a primer pla de l'actualitat pictòrica la ropeja del seu nom.

HUMOR ESTRANGER

—Li agrada la pintura?
—No n'he menjat mai.

(De Paris-Soir)

CRÒNICA

MISS GIRONA 1934

Notificari del Concurs Festival-ha. Han estat posades a la venda, a casa Sobrequés, les entrades i localitats per al grandios festival-ball que celebrerà el proper divendres, 6 d'abril, a les 10 de la nit, en el Teatre Municipal, i on serà solemniament proclamada "Miss Girona 1934".

La banda oficial dels aparadors de "Casa Puig" està exposada a la banda oficial atorgada a la nostra ciutat pel Comitè Internacional de Concursos de Bellesa.

Aquesta banda serà imposada en el festival-ball del Teatre Municipal per l'Alcalde — o un delegat seu — a la senyoreta que resulti elegida "Miss Girona 1934".

NOTICIES

Demà a la nit, dissabte, el nostre col·lectiu diputat a les Corts espanyoles i bon amic nostre, senyor Josep Mascoret, donarà una interessant conferència a l'estatge social de l'Ateneu Nacionalista d'Esquerra, de Barcelona, desenrotllant el tema "El problema de la despoblació del camp".

Diumenge, a les 22'30, en el Saló de Festes del Casino de Girona, se celebrarà un lluit ball, organitzat per la secció de Tennis del Girona F. C., juntament amb el Casino.

Diumenge dia 1er d'abril, a les 12 del matí, a la Rambla de la Llibertat i organitzada epl Foment de la Sardana, tindrà lloc la següent avaluació de sardanes, a càrrec de la comissió "La Selvatana":

1 Tamariu	Toldrà
2 La benvinguda Maria	Blanc
3 La sardana dels follets J. Cantó	
4 Una mirada	Baró Güell
5 El pont de les mentides	Serrat
6 Mar de Xaloc	Bou

TEATRE ALBENIZ

INAUGURACIÓ DE LA TEMPORADA DE PRIMAVERA
FESTES DE PASQUA
GRANDIOSA ESTRENA de la formidable producció de

DOUGLAS FAIRBANKS JR.

Y ELIZABETH BERGNER

EN CATALINA DE RUSIA

L'obra que captiva a tots els públics.

La guàrdia civil de Blanes ha detingut a Vicens Crenades Mira, de 37 anys, jornalier, natural d'Almoradí (Alacant) sense domicili, el qual és autor d'un robatori de noranta-cinc quilos de plom procedent de la fàbrica "Safa". A més li han estat ocupades cent vint-i-cinc pessetes producció de la venda d'altres objectes robats en l'esmentada fàbrica.

Pere Vidal Vall-llosera, masover de la casa de pagès anomenada "Jaume de la Creu", del terme municipal de Quart, ha denunciat a la guàrdia civil que del seu domicili li havien robat un rellotge de butxaca i una quantitat en metàl·lic. La seva esposa va veure un subjecte que fugia sense poder-lo reconèixer. Uns dies després, Rosa Tibau, del mateix poble, fou víctima d'un altre robatori assenyalant com a autor del mateix a un subjecte anomenat "El francès", les senyes del qual coincidien amb les del que havia vist a fugir l'esposa del masover ja esmentat. La guàrdia civil persegueix al francès com a autor d'altres robatoris denunciats posteriorment, sense que fins ara hagi pogut detenir-lo.

Francesc Santacatalina Font, promogué un formidable escàndol en la casa de prostitució situada en el carrer de la Barca número nou, en negar-se a pagar una consumació. En

la disputa agredí a una pupila de la casa, i també al vigilant nocturn Agustí Bartra, qui va intervenir-hi. Fou detingut per la policia i posat a disposició del Jutjat.

UN GEST D'IMITAR

Heus ací un gest d'un modest funcionari de la Companyia del ferrocarril d'Olot a Girona que, pel seu cas no gaire comú en el dia d'avui, és digne d'ésser comentat i ensems elogiat per l'opinió pública.

Doncs el senyor N. Corominas, comerciant d'Amer, en el precís moment que saltava del tren número 24 —el dia 24 del mes en curs i a la mateixa estació del seu poble— li cau la cartera, sense que ell n'hagués esment.

El bon home, tranquil i confiat, com és natural, se'n va cap a casa; però un cop ja allí, és quan es dona compte de la pèrdua de la seva cartera.

L'home, espontàniament i desesperat d'allò més, se'n salta a corre curta a l'estació en busca de la cartera perduda.

Pregunta. Mira ací, mira allà, i la cartera no apareix.

Entretant, el cap d'aquella estació, senyor F. Gramell, s'atansa a ell i li pregunta què era ço que li passava.

El senyor Corominas li explica tot el succeït.

—Doncs no us alarmeu, bon amic —fa el cap de l'estació bo i posant-li una mà sobre el muscle. Jo tinc la vostra cartera. Ara mateix acabo de trobar-la i us serà lliurada amb molt de gust, perquè no vull res que no sia meu. Però sí que abans us exigeixo una cosa: que em dieu la quantitat exacta que hi ha dintre d'ella.

El senyor N. Corominas respira; no s'hi veu de satisfacció.

—Doncs, miri: En la cartera hi han 1.400 pessetes, a més d'un resguard que importa una quantitat superior al valor esmentat.

—Molt bé. Ho heu endevinat. Per tant, ací teniu la vostra cartera!

No cal dir, doncs, com nosaltres felicitem al cap de l'estació d'Amer, senyor F. Gramell, pel seu gest noble, generós i digne d'ésser sempre imitat per tots i per tothom.

Trinitat Puigvehí Vila ha denunciat a Rafela Berengué Ibáñez per haver-la maltractat de paraula.

Per tallar arbres de la propietat coneguda per "Pubric", del terme municipal de Riudarenas sense tenir permís de l'amo per a fer-ho, han estat detinguts els veïns de l'esmentada població Joan Vidal Planiol, de 50 anys, casat, qui habita en la masia Gabac i Jeroni Ros Estrac de 25 anys, casat, habitant al carrer Major. Ambdós han estat posats a disposició del Jutjat.

En intentar fer marxa en terra en una corva del carrer Puigmal de Campdevanòl l'automòbil de servei públic, de la matrícula de Barcelona, número 21430, encalçà al nen Francesc Flores Garcia, de 5 anys, produint-li lesions gravíssimes, de les que fou assistit en la clínica del metge d'aquella població Melcior Baquer. E l'vehiclle era guiat pel seu propietari Tomàs Campdevila Comas, veí de Ripoll.

El Jutjat instrueix les diligències del cas.

RADIO GIRONA

E A J — 38

Programa per avui

Emissió de nit

A les 20.— Obertura. Senyals horaris pel carillon. Servei meteorològic facilitat per l'Institut de Girona.— Música en discos.

A les 20.30.— Retransmissió des del Monestir de Montserrat de l'"Stabat Mater" de Palestrina.

A les 20.45. Reportatge i notícies de premsa retransmes des de E. A. J. 15 Ràdio Associació de Catalunya. Informació financiera. Canvis de valors i monedes.

A les 21.— Hora oficial. Música en discos.

A les 22.— Fí de l'emissió.

Programa per a demà

Emissió de sobretaula

A les 13.— Obertura. Senyals horaris pel carillon. Vint minuts per als infants.— Lectura de rondalles.— Música en discos.

A les 14.— Hora oficial. Música en discos.

A les 15.— Fí de l'emissió.

Ha estat atesa en el Dispensar municipal, pel facultatiu de guàrdia senyor Francesc Torrelles, la nena Teresa Jordi Clopés, de 8 anys, domiciliada al carrer del Carme 121, d'una ferida de mossaçada de gos als dits de la mà dreta.

Per ordre de l'Alcalde ha passat al dipòsit per a la seva observació dit gos.

El veí de Besalú Salvador Arbós Siqués denuncià a la guàrdia civil que d'una cotxeta de la fonda propietat de Margarida Demont havia desaparegut un paquet d'uns 19 quilos de pes que contenia mitjons nous i els quals pertanyien a Esteve Corominas Colomer.

Immediatament s'incoriaren les gestions per tal de detenir a l'autor o autors del robatori i ensems mirar de recuperar el gènere robat.

Per bé que els lladregots no han pas estat detinguts part del gènere ha estat trobat al bell mig de la carretera de Besalú a Roses.

Del fet se n'ha donat compte al Jutjat.

Han estat denunciats a l'enginyer cap d'Obrers Públiques per contravenir el disposat en el reglament de circulació de carreteres, els veïns de Torroella de Fluvià i Sant Pere Pescador, respectivament, Josep Destar Bordem, Pere Teixidor i Josep Moriscot.

—A tots els consumidors dels papers de fumar catalans, marques "La Nau" i "El Nostre", els regalarem un llibret de dits papers per cada VUIT COBERTES BUIDES que dels mateixos lliurin a Casa Bahí, Ronda Ferran Puig, 47.

TEATRE MUNICIPAL

Per a les dues últimes funcions de "El Divino Impaciente", que es donen a petició del públic, i que es celebraran el proper diumenge de Pasqua, tarda i nit, en el Teatre Municipal han estat posades ja a la venda les localitats a Casa Sobrequés.

Per ésser molta— a hores d'ara— la demandassa, hom prega sien encarregades les localitats quan abans millor.

Teatre Municipal
Divendres, 6 d'abril a les 10 de la nit
CONCURS INTERNACIONAL DE BELLESA
Grandios FESTIVAL-BALL
Solemníssima proclamació de
Miss Girona 1934
ENTRADA GENERAL 1 pesseta.
Senyores i senyoretes, entrada lliure.
Per localitats i entrades: Casa SOBREQÜES.

PER TELÈFON

SERVEI DE L'AGÈNCIA FABRA I DELS NOSTRES CORRESPONSALS

BARCELONA

ELS MOSSOS D'ESQUADRA HAN DETINGUT A TRES ATRACADORS

Barcelona, 30.— En la matinalada passada uns individus a Sant Adrià van ogar un taxi i a l'arribar a la carretera de Tordera pistola en mà varen obligar al xofer a què els portés on ells li indicarien.

Prop de Vilassar varen veure venir un automòbil i els desconeguts, després de fer-lo aturar, obligaren als que hi anaven a lliurar tot el que portaven, que eren unes 50 pessetes.

Més enllà vare naconseguir atracar un altre automòbil però aquest pogué desaparèixer.

Moments després arribaren mossos d'esquadra avisats pel primer automòbil atracat.

Foren detinguts tres atracadors, poguent fugir els altres.

Entre els atracadors detinguts hi figura un tal Piera, el qual és el lloc tinent de Joan Garcia Oliver, detingut ja quan els fets revolucionaris de gener, ocupant-se-li bombes.

Piera ha estat reconegut com a autor de molts atracaments, entre ells el del Colmado Simó.

Després de llogar l'auto a Badalona anaren a fer un atracament a València, però establerehen l'automòbil prop d'Alcañade Gispert.

Es concedere gran importància a aquestes detencions.

DESPRES DEL DESCOBRIMENT DE LA BANDA DE L'AUTOMOBIL FANTASMA

Barcelona, 30.— Continuen les detencions amb motiu del descobriment de la banda d'atracadors que operava a Barcelona.

L'automòbil fantasma és el que va ésser robat al Dr. Viader en el carrer de la Diputació.

El Dr. Viader l'ha reconegut com a propietari.

En un escorcoll verificat a casa d'un dels detinguts ha estat trobat entre altres coses un plànol d'un Banc de Barcelona on anaven a fer un important atracament.

MES DETENCIONS

Barcelona, 30.— Aquesta matinalada en una de les razzies de la policia han estat detinguts 20 subjectes indocumentats.

MADRID

DELS SUCESSOS D'AHIR A MALAGA

Málaga, 30.— S'ha sabut que en el tiroteig d'ahir entre la força i els revoltosos en el Pont de Tetuan resultaren vuit ferits, sis dels quals han ogut escapar però han deixat rastres de sang. Altres dos ferits que ho estan de suma gravetat, pogueren ésser detinguts i han tingut d'ésser hospitalitzats.

Entre les nombroses detencions practicades figuren dos pistolers sevillans un dels quals sembla ésser el vertader autor material de l'assassinat del president de la Patronal de Sevilla, senyor Caravaca.

El guàrdia d'assalt ferit anit ha traspasat en el sanatori.

ENTUSIASME A SEVILLA

Sevilla.— Davant una multitud que invadeix tots els carrers del recorregut sortiren ahir les tres cofradies de la Macarena, la de Triana i la dels Gitanos. El ministre de la Governació es dirigí a peu al barri de Triana, on en ésser conegut escoltà entusiastes ovacions i aclamacions. No sense esforços ogué arribar el ministre al Cercle Mercantil des d'on presencià la desfílada dels passos, acompanyat del ministre de Comunicacions.

El senyor Salazar Alonso, davant els requeriments del públic, tingué d'adreçar la paraula, dient que ell és un mer complidor de la llei i que en tot cas si aquesta és insuficient haurà d'ampliar-se.

A les quatre de la matinalada començà a ploure, resguardant-se la cofradia de la Macarena en la Catedral. Les altres dues, en canvi, seguien el seu recorregut fins entrar en els seus temples, no cessant l'animació que ha estat enorme.

LA VAGA DE VALENCIA

València.— A conseqüència de la poca pressió dels forns de gas i per a què no manqui força en les imprentes dels diaris es disposà que no s'enllumenés els carrers. Això ha permès que avui es publicaran els diaris. Anit l'alcalde celebrà una primera reunió amb els obrers de determinada agrupació per a entrar en negociacions per tal de solucionar el conflicte.

1202.— R. ORTEGA Y FRIAS

—Señora, estamos perdidos.
—¡Perdidos cuando termina la lucha y la victoria es nuestra!...
—Sí, tan perdidos, que moriremos; pero no como el príncipe, no con muerte honrosa, sino deshonrados, a manos del verdugo, envilecidos, despreciados, maldicidos... ¡Oh!...
—¡Caballero! — exclamó la dama, cuyo rostro empezó a cambiar de expresión.
—Si el mundo conociese nuestros secretos, os acusaría como la única culpable; pero, en realidad, el culpable soy yo, lo reconozco, y mi crimen es mi debilidad.
—¿Acabaréis de explicaros? —
—Después... Ahora es preciso huir, si nos dejan.
—¡Oh!... ¿Qué sucede?... Quiero saberlo.
—El Diablo de Palacio, rompiendo la pared, ha penetrado en la habitación del príncipe cuando éste espiraba...
—¡Ah!...
—Y allí se encontraba el rey.
Profundamente sombría se tornó la mirada de doña Ana.
Su frente se contrajo y sus fuerzas empezaron a disminuir.
—Continuad — dijo con sorda voz.
—El diablo me acusó de haber abusado del nombre de su majestad para cometer impunemente el crimen que acabó con la vida del marqués de Posa, y como estaba allí el condeador Maldonado y pudo inmediatamente declarar...
—Comprendo.
—Prodújose gran confusión.
—Pero ese hombre, el diablo...

EL DIABLO EN PALACIO.—1199

Lo que el caballero sufría en aquellos momentos, no es posible concebirlo.
No le quedaba duda de que había sido un instrumento inconsciente de su esposa, y, sin embargo, aun la amaba con delirio, y no podía sustraerse a la influencia de aquella mujer.
¿Qué pensaba hacer Ruy Gómez? ¿De qué medios podía disponer para conjurar los peligros que le amenazaban?
No lo sabía, no podía reflexonar, ni siquiera acertaba a darse clara cuenta de su horrible situación.
Su profundo trastorno no le permitía discurrir; todo lo veía confuso, eran vagas sus ideas, y bien puede decirse que su cerebro se había convertido en un caos espantoso.
Por momentos se agotaban sus fuerzas.
Se dejó caer en una silla y miró a su alrededor.
¿Y su esposa?
Ruy Gómez la buscaba.
Ella lo había perdido, pero ella solamente podía saberlo.
—¡Ana, Ana mía! — murmuró el infeliz.
Extinguióse el eco de su voz sin que nadie le respondiese.
—¡Qué soledad tan triste!... ¿No os compadeceréis de mí, Dios misericordioso?... ¡Ah!... Me abandonan los que me han lanzado al abismo de la perdición, me abandonan en estos supremos instantes.
Volvió a mirar a su alrededor el caballero, extendió un brazo y tomó y

Girona: ciutat, 2 pts. mes; comarques, 6 pts. trimestre. — Resta d'Espanya, 12 pts. semestre. — Gibraltar, Portugal i Amèrica, 32 pts. any. — Països Unió Postal, 42 pts. any. — Altres països, 60 pts. any.

Tota la correspondència es dirigeix al Director. — Dels escrits publicats en seran responsables els autors. — No es tornen els originals. — Anuncis, reclams, remittits i esqueles a preus segons tarifa.

NOTÍCIES

POR LOS SIN TRABAJO

El festival taurino del domingo que existe verdadera expectativa por contribuir con su concurso a aliviar la situación de los trabajadores en forzoso paro, no es preciso que nosotros lo manifestemos. Los pedidos de las localidades para el festival del próximo domingo se suceden con rapidez, y los organizadores de la novillada están recibiendo inequivocas demostraciones de lo feliz y oportuna que ha sido su iniciativa en beneficio de la clase obrera que hoy pasa por un difícilísimo momento.

¿Amamamiento a los sentimientos gerundenses? No hemos de caer en semejante redundancia, teniendo en cuenta los precedentes de nuestra ciudad, y ellos abonan mucho más que cuanto en esta ocasión pudiéramos escribir. Los sin trabajo pasan necesidad, y en nuestras manos está el poderla remediar, aunque sea pasajero. ¿Para qué nuevos rasgos y nuevas advertencias? Que cada uno proceda con arreglo a sus disponibilidades económicas. Y a otra cosa.

Los cuatro novillos que habrán de ser lidiados ya se encuentran en los corrales de la plaza de toros. Son de excelente lámina y vienen empujados. Los aficionados pueden verlos durante las horas de la tarde. El popular propietario del Café Colón don Pedro Más, el "alma de la organización" de este beneficio, como ya se dice por ahí, está siendo objeto de cariñosas adhesiones por parte de todas las clases sociales. Varios novilleros de cartel se le han ofrecido desde Barcelona, para actuar gratuitamente, en la novillada del domingo, día 1.º

Bellísimas señoritas presidirán la novillada.

Al poble d'Albons uns desconeguts han forçat la porta de la capella de Sant Grau i han destruït alguns objectes del culte.

Ha estat alliberat Miquel Heredia que fou agafat com a suposat autor de la crema de porc de la fàbrica de treballava, a Pont Major. No s'ha pogut comprovar la seva suposada intervenció en el fet.

Ahir al matí, fou robada de la senyora Angeles Planellas, botiguera de Bescanó, una caixa de bunyols. La dita senyora havia vingut a comprar a Girona, per tal de tornar-lo vendre en el seu poble.

La senyora Angela Planellas, sortida de la confiteria va veure a uns vailets, als quals ella cridà i els digué: "Si voleu portar-me aquesta caixa a l'estació d'Olot, us donaré propina de la bona".

Els dos vailets acceptaren tot el que els oferia, i així agafaren la caixa i se'n anaren en camí de l'estació.

Encara és l'hora que la senyora Planellas no ha vist arribar ni els marrecs ni els bunyols.

—El Dr. Josep M.ª Riera ha estat llatat el seu domicili i consultat pels malalties de la gorja, nas i orelles al carrer de Joan Maragall, número 18, cantonada a la Ronda del Dr. Albert (inmediat al convent de Sant Adoratrius). Visita de 10 a 12 i de 6. Telèfon num. 24.

(Ve de la primera plana)
les manifestacions que no siguin d'aquesta fàcil.

Hom és lliure de professar totes les creences religioses, polítiques i socials. Per aquesta raó propugnem que tots els llocs on tinguin jurisdicció les corporacions oficials de la República imposin la neutralitat i el respecte a les lleis establertes.

De no ésser de conformitat, continuarem opinant com el senyor Pallet: Que la República encara no ha passat del llinard dels establiments d'Assistència Social.

N. LLOVERAS

AMER

Sembla que serà un esdeveniment digne de recordança la "Festa d'homenatge a la Vellesa", projectat per al proper dilluns de Pasqua.

Al matí hi haurà processó cívica, amb la qual es passaran a recollir els vells de la vila que passen de setanta anys i es traslladaran a la plaça de la República, on tindrà lloc la publicació dels noms d'aquests i l'historial de la festa, pronunciant-se seguidament discursos i recitant poesies als nens i nenes de les escoles.

Després, dinar popular amb assistència de tots els vellets homenajats i repartiment de llibretes de pensió i altres obsequis.

Hi prendran part activa alguns delegats de la Caixa de Pensions i Estalvis i una orquestra de Sant Feliu de Pallarols.

El Corresponsal

Muestrario en Girona todos los sábados (frente a la Casa Prianti); donde tenía establecida antes su casa central la Caja de Ahorros.

Donde recibe sus pedidos esta casa que hace más de 20 años viene a Girona, y toda esta provincia le hacen con toda confianza sus encargos, los más numerosos pedidos, es porque hoy no hay quien la puede superar, ni la superará mientras ella quiera servir sus grandes variedades exquisitas, que los mismos compradores le afirman en

Para las más grandes existencias a la

Casa Solá

Para los más exquisitos y variados gustos, a la CASA SOLA. — Para los más numerosos pedidos de confianza, a la CASA SOLA. — Arbolado forestal en general, siempre a la CASA SOLA. — Trabajo artístico en Adornos, Banquetes, Relación de Coronas y ramos para Novia, etc., la CASA SOLA

Catálogo general explicativo a cuantos lo soliciten. Cabezas, Tubérculos y Bulbos de flores en general.

Fotografía de un Albaricoquero. Variedad de Alejandria. Injerto de 3 años.

Lavabos
—
Banyeres
—
Bidets
—
Waters

Material Sanitari

Magatzems Escatllar

Rambla 30 - Mercaders 6-7-9

SALT

Ajuntament.—En la sessió celebrada ahir vespre, dia 29, es va acordar procedir a la construcció immediata de les clavegueres en el tros següent del projecte general: continuació del carrer de Pl i Margall i part del carrer de Galan i Garcia Hernandez fins a l'entrada del carrer Hernan Cortés, tot aquest carrer, el d'Ignasi Iglésies, la Plaça de la Llibertat i el carrer de Fernández i Bellés.

Contractar l'execució de les obres amb el contractista o mestre d'obres matriculat, veí d'aquest terme municipal, que ofereixi millors condicions. Aprovar les bases que per a la dita construcció ha redactat la Comissió que subscriuen i consten unides al present dictamen.

La nostra Corporació municipal ha acordat també col·locar al saló de sessions l'effigie del President Macià. S'ha acordat així mateix de contribuir a la celebració del III aniversari de la República.

—A PALAMOS es ven un Buich 7 places, un Citroen 7 places, un Gray 2 places junts o separats. Molt bones condicions, barat. Pau Iglesias, 1.

—PER A SOLTER es necessita pis (habitació, cuina, w. c.), mobles precisos.— Preu moderat.— Informes en aquesta Administració.

—DOS O TRES dispesers es necessiten. Santa Clara, 7-1.er.— Tracte immillorable.— Preu econòmic.

UNS MOTS A LA CURSA DE BRAUS DE DIUMENGE

El proper diumenge, dia primer d'abril, a Girona es celebrarà una cursa de braus. Una cursa de braus que, malgrat la bona voluntat, no restarà pas la tècnica ni la solemnitat de les grans curses. Però si que sempre serà més noble, més considerada, més generosa i sobretot més humana, que cap d'altra. Perquè aquesta cursa de braus, a més, anirà a benefici dels obrers sense feina de la nostra ciutat. Perquè la recaptació llur serà distribuïda íntegrament—però per parts iguals, com és de suposar—entre tots aquests homes que, solters els uns i pares de família els altres, es passen tot el sant trist dia de braços plegats, puix que no saben on anar a treballar o guanyar-se la vida.

Nosaltres aplaudim amb tota l'ànima la bona voluntat i els nobles sentiments d'aquests senyors que han tingut la gentilesa d'organitzar un acte benèfic en pro d'unes llars tristes i necessitades ensems. Unes llars que, mancant-los el mitjà de vida necessari, esdevenen, no hi ha pas dubte, llars d'amargura i de desconsol.

Però si que nosaltres també voldríem que la "novillada" de diumenge esdevingués un èxit esclatant. Es a dir, que la ciutat de Girona, sempre tan altruïsta i humanitària, acollís amb tot fervor i entusiasme l'anunci de l'esmentat acte de protecció i de generositat humana, bo i assistint, no cal dir, diumenge a la tarda a la plaça de braus de Santa Eugènia.

No oblidem que quan més nombrosa sia l'entrada dels espectadors, més pa i més alegria es podrà lliurar als nostres germans en atur.

C.

1200.—R. ORTEGA Y FRIAS

agitó una campanilla de plata que havia sobre la mesa.

Estremecí al oír el metálico sonido.

Pareció que sus cabellos se erizaban.

¡Qué terrible se levantaba en aquellos momentos su conciencia!

A su pesar recordó todos los sucesos que habían tenido lugar en los últimos meses, todas las intrigas en que había tomado parte.

—Mis crímenes son grandes—murmuró con voz sorda—, y merezco el mayor de los castigos; pero la muerte me espanta; quiero vivir, no sé por qué ni para qué. Ah!... El rey no me perdonará, lo conozco demasiado bien, y pronunciará mi sentencia de muerte con más tranquilidad que ha pronunciado la de su hijo. La verdad, es un crimen a veces para Felipe II; él mandó que se quitase la vida al marqués de Poza; yo no hice más que obedecer; pero revelé el secreto, y... ¡No tengo pruebas para defenderme!... Ahora, el rey justiciero me acusa de haber abusado, tomando su nombre, para cometer un crimen, y el mundo me condenará también. ¿Y quién dispuso que fuese envenenado el marqués de Bergen? ¿Y quién acabará con la vida de la reina?... ¡Cuánta amargura hay en mi alma!

Tuvo que guardar silencio Ruy Gómez porque se sentía muy fatigado.

Durante algunos minutos no se percibió otro ruido que el de su respiración desigual y violenta.

—¿Y mis criados?—murmuró al fin.— ¡He llamado y no vienen!

EL DIABLO EN PALACIO.—1201

Otra vez hizo sonar la campanilla.

—Debo salir inmediatamente del alcázar, huir, ocultarme... Pero ¿y mi esposa?... Y los minutos son preciosos. Vendrán a prenderme... ¡Oh!... El pecho se me abraza.

La mirada de don Ruy se fijó en la copa mortífera que doña Ana había dejado sobre la mesa cuando salió poseída de júbilo criminal.

—Tengo sed, una sed devoradora—murmuró el caballero.

Y tomó la copa, la llevó a sus labios, y... bebió con avidez el emponzoñado líquido.

—Ah!—exclamó.— Mis fuerzas renacen. No debo perder tiempo. Buscaré a mi esposa, le daré a conocer la situación, huirémos, y... Dios nos protegerá, siquiera porque estoy arrepentido.

Intentó levantarse, pero se sintieron pasos en la habitación inmediata, y quedó inmóvil y fija en la puerta una mirada de terror. Creyó que venían a prenderlo, y aun se le figuró escuchar el ruido de espadas y alabardas. De entre sus labios secos iba a salir un grito de espanto, pero lo contuvo al ver entrar a su esposa.

El semblante de la princesa revelaba un contento que la hacía aparecer horrible.

—Ya sé que ha muerto—dijo doña Ana—, que hemos triunfado...

—Si—respondió Ruy Gómez con amargura—, el príncipe don Carlos acaba de expirar.

—Y no hay poder humano que le vuelva a la vida.

—Ni poder humano que nos salve.

—¿Qué estáis diciendo?

LA CASA R. GUICH CAROL

ha fet la presentació de NOVETATS per a PRIMAVERA i ESTIU, en BRUSETES, SUETERS, VESTIDETS, etc. per a Dona i Nens, i altres confeccions de punt a PREUS DE PROPAGANDA.

VISITEU ELS APARADORS

FÀBRICA DE GÈNERES DE PUNT

MOLT aviat inauguració de la secció de CAMISES A MIDA

Proveu la nostra CAMISA POPULAR a preu de 5'25 pessetes

MITGES de SEDA, malla molt fina
i de duració a 3'75 pessetes parell

Esperem que les persones de bon gust, que saben valorar les nostres ofertes no deixaran de visitar-nos.

CARRER DE JAUME I . NÚM. 10 (Gran Via)
ENFRONT L'ESCOLA NORMAL DE MESTRES

AQUESTA CASA NO TE SUCURSAL